

Î N C H E I E R E

26 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către SC „Bristar Grup” SRL, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC „Bristar Grup” SRL, intervenient principal SA „MAIB Leasing” împotriva CIA „Moldasig” SA cu privire la încasarea prejudiciului material, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către CIA „Moldasig” SA, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2014, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 10 aprilie 2013, SC „Bristar Grup” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Moldasig” SA cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 347 158, 92 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, în ședința de judecată reprezentantul SRL „Bristar-Grup”, avocatul Leu Vasile a solicitat atragerea în calitate de intervenient principal de partea reclamantului SA „MAIB-Leasing”, invocând că prin prezentul litigiu î-i sunt încălcate drepturile.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 iunie 2013 a fost atras în calitate de intervenient principal SA „MAIB-Leasing” de partea reclamantului și i-a fost explicat dreptul de a interveni în proces prin înaintarea unei acțiuni.

Invocă că, la 12 iunie 2012 potrivit contractului de leasing NFLI-2380 de la SA “MAIB-Leasing” SA a procurat un automobil de marca Volvo FM 400, CME 813 care a fost asigurat la CIA „Moldasig” SA conform contractului de asigurare facultativă CASCO.

La 02 august 2012 s-a produs un accident rutier, în urma căruia autotractorul a fost deteriorat și transportat cu evacuatorul la Centrul Autorizat Volvo, care a evaluat prejudiciul cauzat.

Pentru achitarea despăgubirii stabilite în mărime de 340 210,92 lei SC „Bristar Grup” SRL la 03 august 2012 a depus cerere la CIA „Moldasig” SA, care prin scrisoarea din 13 septembrie 2012 nr. 4644 a comunicat, că conform pct. 4.2.7 al contractului nr. ACA/2012-1110 din 08 iunie 2012 nu se consideră un caz asigurat, deoarece transportul a fost utilizat cu defecte tehnice, cu neexecutarea reviziei tehnice în modul stabilit și pentru încălcarea regulilor antiincendiarie, atunci când toate actele

necesare pîrîtlui au fost prezentate.

Reprezentantul SC „Bristar Grup” SRL avocatul Leu Vasile în cererea de concretizare a cerințelor a solicitat încasarea de la CIA „Moldasig” SA în folosul SC „Bristar Grup” SRL a sumei de 347 158,92 lei, taxa de stat în mărime de 10 414,76 lei în bugetul statului și cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2013 a fost admisă acțiunea. A fost încasat de la CIA „Moldasig” SA în beneficiul SC „Bristar Grup” SRL suma de 347 158,92 lei cu titlu de compensare a pagubei materiale și cheltuieli de judecată în mărime de 10 000 lei pentru serviciile juridice cît și taxa de stat în sumă de 10 414, 75 lei în folosul statului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2014 a fost admis apelul declarat de către CIA „Moldasig” SA, casată hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2014, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere integrală a acțiunii.

S-a încasat de la SC „Bristar Grup” SRL în beneficiul CIA „Moldasig” SA cheltuieli de judecată în mărime de 7811 lei cu titlu de taxă de stat.

La 23 septembrie 2014 și inclusiv la 24 noiembrie 2014 SC „Bristar Grup” SRL a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2014, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a menționat că decizia instanței de apel este emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, nu au fost verificate toate circumstanțele și rapoartele juridice invocate de către recurent, care au importanță pentru soluționarea pricinii, fiind apreciate incorect probele.

Mai mult ca atît invocă recurentul că, instanța de apel a ignorat prevederile art.466 alin.(5) CPC, art.123 alin. (3) CPC, art.139 alin.(1) și alin.(4) CPC.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „Bristar Grup” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către SC „Bristar Grup” SRL în esența lor sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea

faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe când, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Bristar Grup” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către SC „Bristar Grup” SRL se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat